

си и почналъ да мисли за изходъ. Който се стреми, той постига; идеята, духътъ въздигатъ човѣка. Ковачевъ чувствувалъ, че има нужда отъ по-високи познания, по-висока култура. Отъ срѣщитѣ си съ руски пжтешественици той узналъ, че въ Русия може да се учи безплатно въ нѣкое училище. Подъ влиянието на тая идея, той напусналъ учителството и отишелъ въ Цариградъ съ намѣрение да прѣмине какъ-да-е въ Русия. Но обстоятелствата го отнесли въ Бѣлградъ, дѣто и постъпилъ въ духовната семинария. Тамъ той прѣстоялъ около три години и въ началото на 1874 г. отишелъ въ Русия и постъпилъ студентъ въ Киевската духовна семинария. По онова врѣме въ Русия педагогичната наука бѣ на голѣма почитъ, имаше голѣмо брожение въ тая областъ: училищата се прѣустрояваха, програми се създаваха, водѣше се споръ за разнитѣ педагогични системи и пр. Ковачевъ не останалъ чуждъ на това брожение: по край духовнитѣ прѣдмети, той обърналъ и особно внимание на педагогиката. Жаденъ още отъ учителството си за педагогични познания, тука той ималъ възможность да ги добие и да се освѣтли по много училищни въпроси отъ практиченъ характеръ, като усвоилъ *новата метода за прѣподаване аздуката*. Още не билъ свършилъ академията, и бѣлгарското учил. наст. въ Одеса го тъкмѣло да го изпрати за учителъ въ Габрово, дѣто имало голѣма нужда отъ просвѣтенъ учителъ да уреди училищата. Слѣдвалъ въ Русия на срѣдства на Одеското настоятелство, Ковачевъ, като свършилъ академията, за да се отплати на настоятелството, заминалъ за Габрово. По онова врѣме главенъ учителъ тамъ е билъ неуморимиятъ даскалъ Цвѣтко Недевъ Семерджиевъ, който училъ дѣцата по белланкастерската метода, но училищата не били особено добрѣ наредени. *Тукъ слѣдов., въ Габрово, въ тоя образователенъ центъръ въ сѣверна Бѣлгария прѣвъ Ковачевъ прѣвъ 1868 г. е въвелъ звучната метода, или*